

Hugleiðingar um ruddingardag

Tórshavnar Býráð eigur á hvorum ári at skipa fyri einum ruddingardeg. Næsta ár skal ruddast í mai mánaða, ella áðrenn tað gror av álvara.

Hogru megin siggja vit
Thurid Dam

Ungu dreingirnir royndust sera væl leygardagin. Teir koma heilt vist aftur næsta ár, og teir sogdu seg hava havt ein stuttligan dag

Seinasta leygardag skipaði Tórshavnar Býráð fyri stórum ruddingardeg. Í skrivi til felagsskapir segði Býráðið, at orsakað av ringa veðrinum í vetur lá nógv rusk og fleyt í býnum, í haganum, í fjøruni og aðrastaðni, sum ongin enn hevði tikið upp.

Friggiadagin 16. júní var fundur í Hornahúsinum um ruddingardagin. Undirritaði umboðaði Hondbóltsfelagið Neistan, og var persónliga og eisini felagsins vegna áhugaður í ruddingardeg-

num, tí eg helt, at hetta var eitt sera gott tiltak. Tað trongdi so sanniliga til at rudda býin.

A fundinum í Hornahúsinum kom fram, at felagsskapirnir ikki vistu, hvussu limirnir foru at taka undir við ruddingardegnum. Onkur helt, at óheppið var just at velja seinasta vikuskiftið, tí millum annað var jóansøka.

Tórshavnar Býráð gjørdi sjálvt nógv burtúr ruddingardegnum. Í stórum lysingum í blóðu-

num var avmerkt, hvussu felagsskapirnir skuldu bera seg at, og ongin ivi var um, hvør hvør skuldi rudda. Fyri at fyrireikarnir, tað vil siga Býráðið, skal faa eina hómig av, hvussu gekst hjá felagnum, so tók eg myndatolið við og havi hesa frageiðing:

Eftir fundin í Hornahúsinum sendi Neistin skriv til limirnar eldri enn tolv ár — eini 200 brøv ialt — har greitt var frá ruddingardegnum.

Sagt varð frá, at felagið

skuldi rudda fram við Oyggjarvegnum, frá Wenzel Petersen og niðan um Hotel Borg. Sagt varð eisini, at vit foru á ruddingarstaðið klokkan 9.00 og ruddaðu fyrst til klokkan 12.00, tá vit foru í Neistahólið at faa okkum ein bita. Síðan varð farið aftur á ruddingarstaðið, har vit skuldu rudda til umleið klokkan 16.00.

Vit væntaðu ikki ta heilt stóru undirtøkuna, tí hondbóltssteðgur er í lotuni og nógvir spælarnar rogva, spæla fothólt ella

skuldu venja til setanina av Oyggjaleikumum.

Vit øtaðust

Leygarmorgunin var veðrið ikki av tí besta, tað regnaði illa og eina lotu var ruddingardagurin í vanda.

Men so varð ikki.

25 neistafólk ruddaðu leygarmorgunin. Onkur var nakað seinur undan fjaðrunum og kom tí bert eftir døgurða, og onkur unglingi var so kaldur og vatur á middegi, at hann

hættaði sær ikki niðan aftur á ruddingarstaðið.

Jú, vit øtaðust.

Klokkan fyra seinna-partin fingur vit aftur ein heitan munn, og tá varð meira enn einaferð sagt, at tað var ótrúligt, at vit kundu finna so nógv skrambul á so litlum øki.

Vit fylltu 150 avfallsposar, men hetta var bert ein litil partur av fonginum. Tunnur, takplatur, spannir, prutl og alskyns leivdir frá okkara vælferðarsamfelag var at finna fram við Oyggjar-